

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Cui[us] rei cognitio humiles efficiat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

sa? quid altum sapias, & oculi tui omne sublime vident? Sublimis quidem Dominus: sed non ita proponitur tibi: laudabilis magnitudo illius, non etiam imitabilis: humiliare, & apprehendisti. Hinc ergo quaestio nascitur, & multos sollicitat in vita spiritali parum versatos: cum Humilitatis virtus in vili sui aestimatione versetur; quo modo verum esse potuerit, in Christo, tale iudicium vilitatis? adeoque, quomodo verè *humilis corde* esse potuerit? Ille innocens in omni vita, ille morum Magister; ille fons sanctitatis; ille homo Deus, sapientia diuina, Verbum increatum; cuius etiam caro diuinæ hypostaseos vnione Deificata, qua veritate potuit se vilipendere? Atque hæc quaestio, cum certa proportione, potest etiam ad Deiparam, & ad reliquos Sanctos, immò & ad eruditos, aut in quacumque re, vt in gubernatione hominum, militia &c. excellentes, extendi. Si enim scapha scapha debet appellari, quo modo doctus se se habere potest pro indocto? pius pro impio? amicus Dei pro hoste Dei? aut quid vile in se se potuit Virgo Mater ad tantam dignitatem euecta reperire? Peccatores sanè infinitas habent sese vilipendendi causas: iustus autem nonne mentitur, cum se se vocat peccatorem? doctus, cum se pro rudi habet? pius cum impium appellat? Quæ hîc veritas? quæ diuini iudicij humilitatem

Proverb. 1. 5. nostram exigentis æquitas? *Audiens sapiens sapientior erit.*

III.

Igitur ad Christum æquè verum Deum ac verum veracemq; hominem quod attinet; verè is *humilis corde* fuit, nihil, quod non esset, sibi excogitans, aut simulatoriè affingens. Et sanè humilitas ex vilitatis suæ cognitione oritur, quæ cognitio, quò maior est, eò maior existit & humilitas. Itaque etiam Seruator noster, (non quòd in ipso aliquid fuerit vilius, quàm in vlla creatura, sed quòd cognitio cuiuscumque exinanitionis, in eo, maioris causa fuerit demissionis) quò perfectiùs se ipsum, quàm hominem ex nihilo productum nouit, eò se se demisit profundiùs. Post eum, Sapientissima illius Mater, Dei suiq; cognitione ditissimè illuminata, non superbiendi, sed quàm demissimè humiliandi se se causam sumpsit. Alij post hanc Sancti, immò & plurimi viri eruditi, quò ferè maius lumen aut diuinum, aut naturale, eò & maiorem humilitatem habuerunt. Et non rarò hodie quoq; minimus quisque

quisque maximi se se, & maximus minimi facere consuevit. Hinc vel oraculo sapientissimi iudicati Socratis dictum est: *illud unum se scire, quòd nihil sciat*: & Christi sapiens Paulus *omnium peripsema, minimum Apostolorum*, & qui non sit dignus vocari *Apostolus*, se appellavit. Hinc profundissima Ephreæmi, Basilij, Gregorij, Augustini, Bernardi, D. Thomæ, aliorumq; humilitas. Longè enim clariùs conspexerunt nihili sui, ex quo creati prodierunt, vilitatem.

Nimirum nascatur ea virtus, vt de quodam humili non vulgariter docto viro legimus, *ex sublimi scientia, non eà, qua ceterorum prudens, ignorans sui, mentem inflat, sed eà, qua aliorum conscia, & sui ipsius gnara animum componit. Vt erat sui ipsius contemplationi apprimè deditus, suum nihil non secus, quàm si oculis subiectum illud cerneret, clarè spectabat, quòd, cùm ex re, seu natura sua nihil esset, nihil quoque ex se operari posset. Videbat illud suum nihil, à Deo in esse aliquid eductum; sed, illud aliquid in nihilum nativa inclinatione perpetuo contendere, nisi benefico, potenti, & assiduo Dei influxu contineretur, à quo dependeret ampliùs, quàm pondus in aère pendulum à manu librantis; & à sigillo fluxa aqua impressa forma, in quibus si vel manum, vel sigillum subducis, deorsum pondus, & informis fuit aqua. Dicebat ex hac ipsa consideratione, sanctissimam Christi animam infinita quadam submissione, præ ceteris creaturis, Deo supplicem sese sternere; à quo suum esse conseruari, & diuinà personà continuo ornari intelligeret, cuius benefica operatio si vel temporis momento suspensa foret, ipsa anima in primum suum nihil laberetur. Solebat Placilla Theodosium Imperatorem maritum admonere, vt olim se priuatum hominem fuisse cogitaret: & præ ceteris ad Romanæ Reip. gubernacula assumptum, non vt superbiret, sed vt HOMINEM se esse cogitans, varijs fragilitatibus non minùs, quàm subditi, obnoxium, ritè gubernaret Imperium, tamquam Dei seruus. Diuina Sapiaentia Christo identidem dictitabat, illum etsi Creatorem, quà Filius erat Dei, tamen quà Filius hominis fuerat, esse creaturam, adeoque secundum hanc naturam, olim nihil fuisse, &, præ ceteris omnibus assumptum, vt Deus esset: potuisse etiam non assumi. Quod vt assidue cogitaret, solebat se identidem *Filium hominis* vocitare; qui utique, subducta Dei manu, cum omnibus do-*

N n n

nis crea-

IV.

In vita Leonardi Lessij edita à Thoma Courteis cap 13. §. 67.

Nicephorus Callistus I. 12. cap. 42.